

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

[Med. I.] De Petro respecto à Christo, seu de adjumentis ad veram
pœnitentiam agendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

DIES SECUNDA.

Tessera.

Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam, & secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. psalm. 50.

MEDITATIO I.

DE PETRO RESPECTO A CHRISTO,
Seu
DE ADJUMENTIS AD VERAM PENITENTIAM AGENDAM.

Scopus hujus meditationis est, videre, quo potissimum Medio S. Petrus ad penitentiam tantam permotus sit, & quomodo tu quoque illud adhibere debeas.

In primo ergo puncto considera, quando & quomodo S. Petrus ad tantas lacrymas & penitentiam permotus sit; scilicet tunc, quando, teste S. Luca c. 22. *conversus Dominus respexit Petrum*; hic enim aspectus Christi Petro peccatus, verus acutissimus gladius transverberavit, & ut loco sanguinis copiosæ lacrymæ fluxerint, effecit. Ex quo primum, idque summè necessarium conversionis & penitentiam adjumentum colligere potes, quod est miseratio Dei ad penitentiam moventis; *Moyse enim dicit, Teste S. Paulo ad Rom. c. 9. Miserebor, cujus misereor: & misericordiam prestabo, cujus misereor. Igitur non solentis, neque currentis, sed miserantis est Dei. Dicit enim Scriptura Pharaoni: Quia in hac ipsum excitavi te, ut ostendam in te virtutem meam, & ut annuntietur nomen meum in universa terra. Ergo, cujus vult, misereatur, & quem vult indurat.* An non ergo merito pro hac misericordia supplicas Deo, clamásque cum S. Davide ps. 50. *Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam?*

In puncto secundo considera, quòd respectus iste, quo Christus Petrum respexit, non nuda miseratio fuerit, sed etiam illustratio copiosa, quâ Deus bonitatem suam infinitam tam multis argumentis antehac Petro demonstratam

Nº 2

ipfi

ipſi in mentem revocavit, & illam quaſi querelam Jerem. 17. iterum repetivit: *Obſtupescite caeli ſuper hoc, & terra condeſolamini ſehementer, dicit Dominus*: Duo enim miſi fecit Paulus, (& Diſcipulus) meus. *Me dereliquerunt ſuper terram aqua viva, & foderunt ſibi cisternas, cisternas ſuperſticias, qua continere non valent aquas.* Hæc namque illuſtratione errorem ſuum & ſtultitiam ſuam clariffimè agnovit, & trus, atque ad eundem deteſtandum & corrigendum turbare commotus eſt. Vide ergo, quomodo tu quoque, cum Chriſtus ſimili modo reſpicere te paratus ſit, hanc illuſtrationem pariter admittere, & conſideratione tantæ bonitatis tam turpiter à te deſertæ cum Anna Tobiz uxore c. 10. ſuis irremediabilibus lacrymis, dicerèque velis: *Hec, Domine meus, omnia in te uno habens, non te debebam dimittere me.*

In tertio puncto conſidera, quòd S. Petrus non contentus adjumento hoc ex parte Dei præſtito, etiam ipſe ex ſua parte cooperatus ſit, & aliud adjumentum non minùs efficax & neceſſarium adhibuerit, occaſionis ſcilicet, in qua lapſus eſt fugam; nam egreſſus foras eſt, teſte Evangeliſta, ſicque ſecum minime, qui ei peccati & lapſus occaſio fuerant, declinavit quippe ſuſpectum eſſe dolorem, qui non ſufficienter adducit ad relinquendas occaſiones peccati; & qui amoris proculum, perire in illo. Vide ergo & tu, quæ tibi hæc occaſio petra ſcandali fuerit, & memor doctrinæ à Chriſto Marc. 9. datæ: *Si manus tua ſcandalizaverit te, abſcindam eam, & projice abſ te*: occaſionem talem penitus tollere juvat enim non quælibet res adepta, ſed multiplicata radice, ſed potiùs deciſa ex corde radicitus. Hinc S. Auguſtinus ad ritè agendam pœnitentiam l. 2. conf. c. 12. primò contendit occaſionis ſubtractionem, deinde primò contendit virtutem, & affectionis ſanitatem; quia non ignoſcebat videlicet, quòd, ſicut in peſtilentibus locis ſententia tractus aër latentem corporibus morbum injicit, ita in peccata conſuetudine ac converſatione maxima mala habentur, etiam ſi ſtatim incommodum non ſentiantur.